

ת"פ 45388/05/22 - מדינת ישראל נגד אמין אלפיניש

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 45388-05-22 מדינת ישראל נ' אלפיניש

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	אמין אלפיניש

גזר דין

הנאשם ואחרים שהוגשו נגדם כתבי אישום נפרדים, עומדים לדין בגין התארגנות פלילית הנוגעת לגניבת כבשים מהמתלונן, שהינו בעלים של משק חקלאי השוכן ביישוב בניה ובו דיר כבשים המוקף בגדר (להלן: **המשק, הדיר**).

הנאשם הינו אחיהם של אמיר ואיברהים אלפיניש (להלן: **אמיר, אברהים**) ובן דודו של מהדי אבו ג'יט (להלן: **מהדי**).

ספיאן אלסחארנה (להלן: **ספיאן**) הוא תושב האזור השוהה במדינת ישראל כדין.

במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. לא גובשו בין הצדדים הסכמות לעניין העונש.

ניתנה הסכמה לחילוט רכב סוברו 73-300-58 אשר שימש את הנאשם בביצוע העבירות.

כתב האישום המתוקן

1. על פי האישום הראשון, בתאריך 10.5.2022 בשעה 22:52 הגיעו **אברהים, ספיאן ומהדי** אל המשק, פתחו את שער הגדר, הוציאו 16 כבשים בשווי כולל של כ-18,000 ₪ מהמשק והובילו אותם אל עבר כביש הסמוך לשטח בית הקברות האזורי. מיד ובסמוך שוחחו **מהדי וספיאן** עם הנאשם, עדכנו אותו במתרחש וביקשו ממנו שיגיע עם רכב לצורך העמסתם. בנסיבות אלה, יצר הנאשם קשר עם מספר אנשים לצורך העמסת הכבשים ו/או מכירתם. בהמשך למתואר הגיע אחר והעמיס את הכבשים.

בגין מעשים אלה הנאשם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של **סיוע לגניבת מקנה** לפי סעיפים 384א(א)(2) ו- 31 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

על פי האישום השני, בתאריך 19.4.2022 בסמוך לשעה 23:00 ולאחר תיאום טלפוני, הגיע הנאשם יחד עם **מהדי, סופיאן ואמיר** למשק. הנאשם והאחרים הזיזו ופירקו חלקים מהגדר ונטלו 21 כבשים, בגילאים שונים, בשווי כולל של כ-30,000 ₪.

בגין מעשים אלה הנאשם הורשע בביצוע **הסגת גבול פלילית בצוותא** לפי סעיפים 447 (א) ו- 29(א) בחוק העונשין ו**סיוע לגניבת מקנה בצוותא** לפי סעיפים 384א(א)(2), 29(א) ו- 31 בחוק העונשין.

טיעוני הצדדים בתמצית

2. ב"כ המאשימה, עו"ד חן זערור, התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, תוך שהדגישה כי כלל המעורבים היוו חלק מהתארגנות עבריינית שפעלה בשני מועדים שונים, לאחר תכנון כל שלב ושלב במעשה וחלוקת תפקידים שנקבעה מבעוד מועד, כאשר היה מי שמתצפת, מי שמוביל, מי שהיה ברכב המעמיס, מי שבודק את השטח וכיו"ב. עוד הפנתה לסמיכות הזמנים בין ביצוע העבירות באישום הראשון לאישום השני.

אשר לערכים המוגנים, הפנתה ב"כ המאשימה לפגיעה בקניינו של המתלונן ובמשלח ידו, לפגיעה במעגל הרחב יותר של ציבור המתפרנס מהעסקים החקלאיים וכן לפגיעה בציבור כולו אשר נושא בהתייקרות עלויות הביטוחים. נטען כי גניבה חקלאית היא תופעה שהולכת וגוברת והינה קשה לאכיפה. עוד התייחסה ב"כ המאשימה לנזק הממוני שנגרם למתלונן וכן לסיכון הטמון במפגש הנאשמים עם אותם חקלאים שלעיתים אף גרים בסמוך ונמצאים במקומות הגידול שעות מרובות, בין ביום ובין בלילה, אשר עלול להתלקח ולהוביל לנפגעים בגוף ובנפש.

נוכח הפגיעה בערכים המוגנים ובהסתמך על פסיקה אליה הפנתה, עתרה לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כלל המעשים הנע בין 16 לבין 32 חודשי מאסר בפועל.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתחשב בעברו הנקי של הנאשם, הודייתו בכתב האישום ומנגד- האמור בתסקיר המלמד על אי נקיטת אחריות, ביקשה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד אור בן שאנן, סבורה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, זאת בהסתמך על פסיקה שהוגשה מטעמה. בתוך כך נטען שכתב האישום תוקן עקב קשיים ראייתיים לעבירה של סיוע, שדינה מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. בנוגע לנזק, נטען כי חלק מהכבשים הושבו ובפועל לא נגרם בפועל נזק כה חמור כפי שמתארת התביעה. כמו כן, לא נגרמו נזקים למשק ולא נגנבו דברים נוספים מלבד הצאן.

בנוגע לקביעת עונשו של הנאשם הפנתה ההגנה להודיית הנאשם בכתב האישום ולחיסכון בזמן שיפוטי וכן לכך ששהה בתנאים מגבילים ללא הפרות. כמו כן, ביקשה לשקול לקולה את היותו אב לארבעה ילדים ומפרנס יחיד וכן היעדר פתיחת תיקים חדשים. נוכח האמור, ביקשה ההגנה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולהשית עליו מאסר שיינשא בעבודות שירות.

4. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והביע צער על המעשים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. מעשיו של הנאשם מגלמים פגיעה קשה בזכות הקניין של המתלונן, בתחושת הביטחון שלו ובפרטיותו. גניבת מקנה אינה עבירת רכוש רגילה ולא בכדי מצא המחוקק לנכון לקבוע בגינה עבירה של גניבה מיוחדת המוגדרת כעבירת פשע, אשר העונש הקבוע בצידה הוא ארבע שנות מאסר. החומרה היתרה הנודעת לעבירות אלה נובעת מהפגיעה בעצם אובדן מקור פרנסת החקלאים, הנאלצים לעמוד על המשמר ולסכן את רכושם, עד כדי סיכון עצמי, וכן לשאת כתוצאה ממקרי הגניבות בעלויות גבוהות הכרוכות במיגון המשקים ובאבטחתם. אל מול עוצמת הפגיעה יש לציין את הקלות בביצוע העבירות, המתבצעות בחסות העלטה הרחק בשטחים פתוחים המקשים על אבטחתם ואת הקושי בהעמדת עבריינים לדין הנובע מכך.

יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 2943/06 חילו נ' **מדינת ישראל** (11.9.2006):

"לגניבת בקר וצאן בנסיבות מסוימות יוחד במשפט העברי מקום משלה. התורה אומרת (שמות כ"א, ל"ז) "כי יגנוב איש שור או שא וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע תחת השה". זאת בשונה מגניבה "רגילה" שהגנב משלם בהם, לפי דין תורה, תשלומי כפל. בפשטות מכוונים הדברים לכך, שבקר ומקנה חשיבותם בחברה חקלאית גדולה עד כדי הגדלה משמעות של הקנס המוטל על גניבתם [...] "ראינו כי המחוקק ביקש להחמיר בעונשם של גנבי בקר ומקנה מעבר לגניבה ה'רגילה', וגניבה זו הייתה לעבירת פשע. תסכולו של החקלאי המוצא בהשכימו בבוקר, ולעתים באמצע היום, כי בקרו או צאנו נגנבו בולט במיוחד, כיוון שלא תמיד ניתן לנעול 'רכוש חי' כזה, הרועה בשדה, באופן הרמטי - וגם הביטוח לכך ככל הנראה יקר... על בית משפט זה ליתן ידו ליישום על פי תכליתו..."

7. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי דעתי **לתכנון המשמעותי שקדם לעבירות**. באישום השני, המוקדם בזמן, מדובר בהתארגנות של ארבעה אנשים, המשק נבחר מראש על ידי הנאשם ושותפיו שהגיעו למקום לאחר תיאום טלפוני, כשהם ערוכים לפירוק הגדר ולהעמסת הכבשים באופן לו נערכו מבעוד מועד. באישום הראשון, המאוחר בזמן, חלקו של הנאשם לכאורה אמנם קטן יותר מזה של יתר המעורבים אולם בהמשך לגניבת הכבשים הוא זה שיצר קשר עם אחרים לצורך העמסת הכבשים ו/או מכירתם ומכאן שהוא נמצא במעגל הפנימי של מבצעי העבירה.

8. **בבחינת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות החוק אמנם קובע כי עונשו של המסייע יעמוד על מחצית העונש המרבי הקבוע בצידה של העבירה המושלמת, אולם יש להתייחס גם למעשים עצמם ו"אין משמעות הדבר כי גזירת הדין תעשה באופן מכני-מתמטי, מעשה מספרים במשוואה, כך שהעונש יעמוד תמיד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי"** (ע"פ 5857/19 מדינת ישראל נ' טקיה (25.1.2021) ע"פ 3342/19 עסאלה נ' מדינת ישראל (26.1.2020)). בענייננו, בנוגע לאישום הראשון נתתי דעתי לחלקו של הנאשם שהוא מינורי יותר ביחס לאחרים. הפנייה לנאשם נעשתה בעיצומה של הגניבה והוא שימש כמתווך בין יתר הנאשמים לבין אדם אחר שהגיע בסופו של דבר להעמיס את הכבשים. עם זאת, בנוגע לאישום השני, גם אם הנאשם אינם יוזם האירוע, הרי שעובדות כתב האישום מלמדות על כך שנטל חלק פעיל בגניבה והיווה חלק משמעותי שאין בלתו בביצוע.

9. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא נכבד.** הנאשם סייע לגניבת 37 כבשים בשווי 48,000 ₪. חלק מהכבשים אמנם נתפסו, אך זאת בזכות המשטרה ולא הודות לנאשם. מעבר לכך, בכל הנוגע לאישום השני, שבמסגרתו נכח הנאשם בזירת האירוע, נגרמה פגיעה בפרטיותו של המתלונן ובתחושת הביטחון אותה אמור לחוש בתחומי ביתו, אשר הופרה בשל כניסת הנאשם ושותפיו לחצריו. עוד נתתי דעתי לסבל שנגרם לכבשים ועלול היה להיגרם להם כתוצאה מהובלתם ברכב שלא דווקא יועד לכך. **פוטנציאל הנזק** אף הוא אינו מבוטל בשים לב לחשש המובנה להתקלות בחקלאי ולאפשרות להסלמת האירוע ולהתלקחות אלימה כתוצאה ממפגש זה.

בבש"פ 1248/21 **סלאמה אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (24.2.2021), התייחס כב' השופט י' עמית למסוכנות הרבה הגלומה בעבירות של פשיעה חקלאית:

"התפיסה כי מדובר בעבירת רכוש גרידא אינה במקומה. במקרים רבים הגניבה החקלאית כרוכה גם בהתפרצות למבנה או לשטח סגור ונעשית בצוותא על ידי מספר פורצים. אך גם כאשר הפשיעה החקלאית נעשית בשטח פתוח (כמו גניבת מרעה או יבולים או ציוד חקלאי), הרי שהפשיעה החקלאית נעשית מתוחכמת יותר ויותר. יש בפשיעה החקלאית מסוכנות אינהרנטית בשל הפוטנציאל להתפתחות אלימה במפגש אפשרי בין החקלאי המבקש להגן על פרי עמלו לבין הפורץ באישון לילה. מי שמגיע בלילה רעול פנים, מי שמגיע בלילה עם אחר או אחרים, מי שאינו חושש להימלט מהמשטרה (מה שידוע במקומותינו כתופעת המרדפים. וראו מרדפים בעקבות גניבת עגלים: בבש"פ 1608/06 הייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.3.2006); בבש"פ 835/06 חילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.2.2006) - כל אלה, ביחד ולחוד, הם אינדיקציות למסוכנות הטבועה בעבירה של גניבה והתפרצות בכלל, ועבירה של גניבה והתפרצות למטרת גניבה חקלאית בפרט".

מדיניות הענישה:

10. נוכח הפגיעה החמורה בערכים המוגנים, עמדו בתי המשפט עמדו על הצורך להחמיר על אלה המבצעים עבירות של גניבה חקלאית. כך נפסק ברע"פ 4477/10 **ראמי יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.2010):

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת -

גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמוד על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעבריין בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא."

על הצורך בהחמרת הענישה אל מול תופעת גניבת בקר ומקנה שהפכה ל"מכת מדינה" עמד בית המשפט גם ברע"פ 2806/07 ח'יר יונס נ' מדינת ישראל (29.3.2007):

"אכן, עבירה של גניבת בקר ומקנה היא עבירה חמורה. אין מדובר בעבירת-רכוש רגילה - ביצועה כרוך בהתאכזרות לבעלי-חיים, יצירת סיכון בריאותי לציבור וגרימת חסרון-כיס משמעותי לבעל החיה. לכן, בשנת התשנ"ו מצא המחוקק לנכון להבחין בין עבירה "רגילה" של גניבה (עבירה הקבועה בסעיף 384 לחוק העונשין ודינה עד שלוש שנות מאסר), לבין עבירה של גניבת בקר ומקנה (הקבועה בסעיף 393א לחוק ודינה עד ארבע שנות מאסר, וכזו היא מוגדרת כ"פשע"). למרבה הצער, אף שחלפו למעלה מעשר שנים מאז החמיר המחוקק עם עבריינים אלה - המציאות בשטח, כך נדמה, לא השתפרה. אדרבא, התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשטה, וכיום היא בבחינת מכת מדינה. מציאות כזו היא בלתי נסבלת. היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעיתים הוא מפעל חיים. למרבה הצער, כבר התרחשו מקרים שבמהלך הניסיון למנוע את הנזק התגלגלו הדברים לכדי תוצאות קשות ואף קטלניות. דומה כי מאמצי האכיפה המושקעים בתחום זה של העבריינות הם דלים ויעילותם מוטלת בספק. במצב דברים זה המעט שמערכת בתי-המשפט יכולה לתרום בניסיון להשיב את הסדר על כנו - הוא להחמיר עם מבצעייהן של העבירות, במטרה להבהיר לכל כי מי שישלח את ידו בקניינו של אחר, ישלם על כך מחיר כואב."

11. לצורך גיבוש מתחם הענישה ההולם הופנית על ידי המאשימה לרע"פ 323/19 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2019) שם דובר במבקש, תושב אזור יהודה ושומרון ששהה בישראל שלא כדין, שחבר לשמונה אנשים נוספים, וגנב איתם בצוותא 59 כבשים בשווי כולל של כ-120,000 ש"ח, ממשק משפחתי בשעות הלילה. הכבשים הובלו למשאית אותה לקחו המבקש ושניים אחרים אל שטחי הרשות הפלסטינית, שם הן נמכרו לאדם נוסף. בית המשפט קבע את מתחם הענישה כנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים וגזר על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בדחותו בקשת רשות שהגיש המבקש, קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"גניבות מרעה מאופיינות בנזקים כלכליים כבדים למגדלי המרעה אשר לעיתים מאבדים בן לילה את כל רכושם ועמל של שנים רבות. נזקים משמעותיים אלו, לצד התחכום והתכנון המקדים לביצוע הגניבות, אשר לעיתים דורש איסוף מודיעין מקדים על ידי העבריינים ואפיון של שגרת פעילותם של מגדלי המרעה דורשים את הוקעתה של תופעה זו מהיסוד. לא בכדי משקיעות רשויות האכיפה משאבים רבים בצמצום היקף גניבות המרעה - ועל בתי המשפט ליטול חלק ממשי במאמצים לגדיעתן על ידי הכתבת מדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה."

רע"פ 1142/22 שאדי חדאד נ' מדינת ישראל (24.2.2022): המבקש ואחרים קשרו קשר לגניבת תוצר חקלאי -

פרי אבוקדו ובהמשך הסיגו גבול למטע אבוקדו וקטפו כ-5 טון אבוקדו. הם חדלו ממעשיהם רק לאחר שאחד מבין הנאשמים עוכב על ידי ניידת משטרה בסמוך למטע. בתיק נוסף שצורף הורשע המבקש בכך שפעל יחד עם שלושה אחרים כקבוצה מאורגנת שמטרתה לבצע גניבות של תוצרת חקלאית ממטעים שונים בקיבוצים ומושבים ביישובי הצפון. באחד הימים הגיעו המבקש ושותפיו למטע אבוקדו, חתכו חלק מגדר התיל המקיפה את המטע, נכנסו למטע, קטפו ונטלו 2,424 ק"ג אבוקדו, אותם נטשו מאחור משהתחוויר להם שאותרו על ידי המשטרה. בית משפט השלום קבע בתיק העיקרי מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובתיק הנוסף - מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל. בפסק הדין שדן בערעור על הכרעת הדין קבע בית המשפט המחוזי כי מהתשתית העובדתית עולה שהיו מעורבים באירוע אנשים נוספים שאינם המבקש וכתוצאה מכך הנזק שנגרם מביצוע העבירות פחות אף בהרבה מזה שנקבע בהכרעת הדין. על רקע קביעות אלה הופחת העונש בתיק העיקרי ל-9 חודשי מאסר כך שסך הכול ירצה 15 חודשי מאסר בפועל. בדוחותו בקשת רשות ערעור קבע כב' השופט כבוב כדלקמן: **"מעשיו של המבקש הגונב את תוצר עמלם של אחרים מקוממים, ודורשים ענישה מחמירה. לא אחת נשמעת זעקתם של החקלאים על גזילת פרי עמלם והמאמץ הרב המושקע, הן כספית והן פיזית, במניעת גניבות חקלאיות. נפיצותה של תופעת הגניבה החקלאית יש בה כדי ללמד על קלות המעשה וייתכן שאף על קלות הענישה הנגזרת על עבריינים מבצעי עבירה זו. על בתי המשפט לבטא את הסלידה מתופעה זו וכאמור, את החומרה הרבה הגלומה במעשים אלו ולגזור עונשים המבטאים חומרה זו"**.

עפ"ג (ב"ש) 14218-06-22 אבו גנימה נ' מדינת ישראל (23.11.2022), דן בנאשם שהורשע לאחר ניהול ההוכחות בעבירה של גניבת בקר בכך שגנב שתי סוסות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בצד מאסר על תנאי, קנס וכן פיצוי למתלונן בסך 40,000 ₪. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל לאחר שהצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה כך שהעונש הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (נצ') 31822-04-11 רשק ואח' נ' מדינת ישראל (12.7.2011) דן בית המשפט בעניינם של מספר מערערים חלקם תושבי השטחים ששהו בישראל שלא כדין, שהיו חלק מכנופיה ששמה לה למטרה לגנוב בקר מבעלי רפתות במטרה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית. באישום המשותף לכלל המערערים מדובר בגניבת 19 עגלים בצוותא ובאישום נוסף הנוגע לגניבת 46 עגלים מרפת, הורשעו נאשמים 1 ו-3 בעבירה של סיוע לגניבה בנסיבות מיוחדות. בגזר הדין, שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין, הושתו על הנאשמים 1 ו-3 עונשי מאסר לתקופות של 45 ו-38 חודשים בהתאמה ואילו יתר הנאשמים נדונו ל-26 ו-28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את כלל ערעורי הנאשמים נגד חומרת העונש והביע עמדתו כי **"עונשי המאסר בפועל שהוטלו על המערערים משקפים את מגמת החמרה בעונשיהם של מבצעי עבירות חקלאיות בשנים האחרונות, בפרט כאלו המבוצעות תוך התארגנות, תכנון מדוקדק ומספר רב של מעורבים. העונשים עולים בקנה אחד עם רמת הענישה המקובלת כיום ואף אינם מצויים ברף הגבוה שלה"**.

12. ההגנה הפנתה מצדה לעפ"ג (נצ') 16260-02-21 חוש נ' מדינת ישראל (3.5.2021), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת ציוד חקלאי והסתייעות ברכב לעבור עבירה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות עד 24 חודשי מאסר בפועל ודן את הנאשם

ל- 12 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים לרבות פיצוי למתלוננים בסכום כולל של 10,000 ₪. מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא, במהלכן נגנבו עגלות ודולבים משטחים חקלאיים שערכם הכולל עמד על 21,700 ₪. ערעור הנאשם התקבל בהסכמה ועונשו הופחת ל- 9 חודשי עבודות שירות, בין היתר, נוכח טענות בהיבט של אחידות הענישה לאחר ששותפיו של הנאשם נדונו לעונשים שלא כללו מאסר בפועל.

כמו כן הופנית לת"פ (ק"ג) 54241-05-11 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (28.5.2013), הדין בשני נאשמים שהורשעו בעבירות של גניבה בצוותא חדא; גניבה בצוותא חדא בנסיבות מחמירות; קשר לפשע והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשמים קשרו קשר עם אחר לגניבת תוצרת חקלאית ועופות מחווה. בהמשך לכך גנב נאשם 2 מהחווה בצוותא עם אחר 46 עופות וכ-10 טון תערובת לעופות ואילו נאשם 1 גנב מהלול בחווה 500 עופות. בגזר הדין שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין השית בית המשפט על הנאשמים עונשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים (ראוי לציין כי הערעור נדחה במסגרת עפ"ג (ב"ש) 26981-07-13 מיום 30.10.2013).

עוד הפנתה ההגנה לת"פ (ב"ש) 4203-06 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה** (15.3.2011) הדין בנאשם שהורשע בהסגת גבול וגניבת בקר ומקנה בכך שהסיג גבול למשק במושב, שבר את מנעול הדיר והוביל 70 כבשים מהדיר לוואדי הסמוך למקום. שווי הכבשים הינו כ- 100,000 ₪. הצאן נתפס והוחזר לבעליו. גם במקרה זה מדובר בגזר דין שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין. בית המשפט השית על הנאשם עונשי 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

13. נוכח אופיים הדומה של המעשים כנגד אותו קורבן עבירה, סמיכות המקרים, והרקע לביצועם, עתירת הצדדים לקבוע מתחם ענישה אחד מקובלת עלי, עם זאת, לצורך קביעת העונש יש להתחשב בכך שמדובר שאין מדובר במקרה חד פעמי (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)).

14. בהתחשב בעקרון ההלימה, במידה הפגיעה בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הורשעו הנאשמים, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת **אני קובעת את מתחם העונש בענייננו כנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר, בצירוף עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לקורבן העבירה.**

קביעת עונשו של הנאשם

15. הנאשם בן 35, נשוי ואב לארבעה ילדים.

16. לזכותו של הנאשם זקפתי את היותו נעדר הרשעות קודמות וכן את הודייתו בכתב האישום אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של העדים.

17. הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים תקופה ממושכת ולא נפתחו לו במהלכה תיקים נוספים.

18. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר ביום 1.6.2023 ממנו עלה שהנאשם מתגורר כיום בבית הוריו. הנאשם בן שני למשפחה בת 10 אחים, שניים מהם מעורבים בפרשייה זו כמצוין בפתח גזר הדין. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ובהמשך עבד באופן סדיר, כיום עובד כנהג משאית (הוגשו תלושי שכר). הנאשם שלל בפני שירות המבחן מעורבות בחברה שולית, לא נטל אחריות על ביצוע העבירות וטען שהודה מתוך תפיסה כי הדבר יסייע לו בסיום ההליך המשפטי במהרה. הנאשם מסר שאינו חש שהוא זקוק לטיפול אולם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. שירות המבחן התרשם שהנאשם התקשה לשמור על יציבות במישור התעסוקתי וכן מדפוסי היגררות אחר חברה שולית, על אף שהנאשם צמצם במסירת מידע בנושא זה, השיב באופן לקוני וקצר והתקשה בהעמקת דבריו. מאחר שאל מול הצהרותיו המילוליות ניצבת הכחשת המעשים, חיווה שירות המבחן דעתו שהנאשם נעדר בשלות לטיפול ולפיכך לא בא בהמלצה בעניינו.

19. באיזון השיקולים השונים, נוכח השיקולים לקולה, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה שקבעתי, אם כי לא בתחתיתו בשים לב לשיקולי הרתעת הרבים ובהתחשב בתסקיר שאינו חיובי במיוחד.

20. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצויים בסך 3,000 ₪ למתלונן שיועברו למתלונן על ידי המזכירות בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה. המאשימה תעדכן את המתלונן אודות הפיצוי שנפסק.

ה. קנס בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 3.3.2024. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם ייזקף ראשית לטובת הפיצויים.

בהסכמת הצדדים אני מורה על חילוט רכב סוברו 73-300-58 אשר שימש את הנאשם בביצוע העבירות.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר "ניצן" ביום 11.2.2024 עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות וגזר דין.

פתוחה הדלת בפני הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס: רכזת מיין מוקדם 074-7831077 או רשמת מאסרים נדחים 074-7831078 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ד, 01 ינואר 2024, בנוכחות הצדדים.